

BEETHOVEN OP.14 NO.2 PİYANO SONATI 1.BÖLÜM ALLEGRO FORM ANALİZİ

Hasan Ali DAĞLI*

ÖZET

Bir müzik yapıtını oluşturan öğeler, yapıtın türünü, biçimini, üslubunu ve bestecisinin özgün müzikal anlayışını anlamamızı, sınıflandırmamızı sağlayacak önemli veriler içermektedir. Yüzyıllar boyunca bestelenen ve icra edilen müzik yapıtları, kendi zaman dilimleri içerisindeki sanatsal olguların ve anlayışların birer özeti gibidir. Bu sebep ile yapılacak form analiz çalışmaları, eserlerin form yapısının nasıl oluşturulduğunu, nasıl bir araya getirildiğini ve müzikal dilini anlamamız bağlamında mutlaka yapılması gereken çalışmalardır. Genel olarak ele alındığında kompozisyon çalışmaları ikili (binary) ya da üçlü (ternary), tekil ya da bileşik form şeklinde sınıflandırılmaktadır. Tekil formlar "Lied" (Şarkı) gibi formlardan oluşmaktadır. Bileşik form ise birden fazla tekil formun bir araya gelmesi ile oluşan "Sonat" gibi döngüsel formlardır. Çalışmanın konusunu oluşturan Sonat formu, müzik tarihi içerisinde önceleri kantata olarak başlayıp, 17.yy' da Beethoven döneminde büyük bir gelişim ve değişim gösterip, güçlü ve uzun orta bölmenin olduğu "Beethoven Sonatı" olarak müzik tarihi içerisindeki yerini alacaktır. Beethoven Sonatına örnek olarak ele alınan Beethoven Op.14 No.2 Piyano Sonat'ının Allegro bölümünü oluşturan; 63 ölçülük "Exposition" (Sergi) Bölümü, 60 ölçülük "Development" (Gelişme) Bölümü ve 64 ölçüden oluşan "Recapitulation" (Yeniden Sergileme) Bölümü incelenmiştir. Bu çalışmada, James Arnold Hepokoski'nin Sonat formu için uyguladığı analiz yöntemleri kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beethoven, Sonat, Piyano, Form Analiz, James Arnold Hepokoski.

FORM ANALYSIS OF BEETHOVEN OP.14 NO.2 PIANO SONATA 1.SECTION ALLEGRO

ABSTRACT

Elements constituting a musical composition involve important data that will allow us to understand and classify the genre, form and style of the composition and genuine musical understanding of its composer. Musical compositions, which were composed and rendered for centuries, are like summaries of the artistic facts and understandings in their own periods of time. For this reason, form analysis studies obviously need to be conducted to understand how form structures of compositions are created, how they are combined and their musical language. Generally, composition works are classified as binary or ternary, singular or

* Ege Üniversitesi, Devlet Türk Müziği Konservatuvarı, Türk Halk Oyunları Bölümü Okutmanı, hasan.ali.dagli@ege.edu.tr.

composite. Singular forms consist of forms such as "Lied". And composite forms are cyclical forms such as "Sonata" that is formed by combining more than one singular forms. Sonata form as the theme of our article started out as cantata in the beginning, underwent a significant progress and change in 17th century and gained its place in musical history as "Beethoven Sonata" in which there was a strong and long middle section. In this article, 63 measured "Exposition" Part, 60 measured "Development" Part and 64 measured "Recapitulation" Part that are constituting the 1st part of Beethoven Op. 14 No.2 Piano Sonata considered as an example of Beethoven Sonata are analyzed through form analysis techniques. In this work, analysis methods of James Arnold Hepokoski that he has applied for Sonata form, are used.

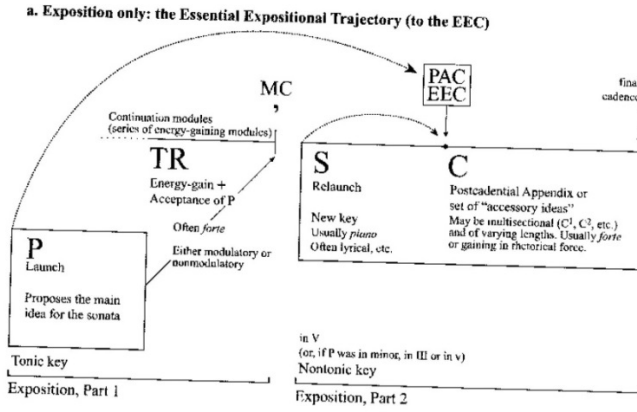
Key Words: Beethoven, Sonat, Piano, Form Analysis

Giriş

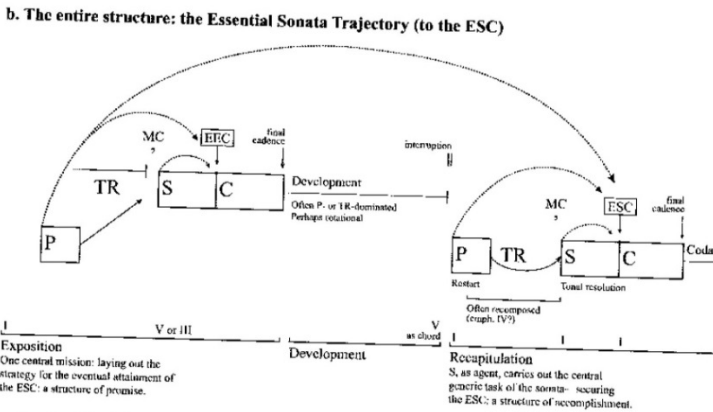
Klasik müzik tarihi içerisinde, her dönemin kendi dinamikleri ile yeniden şekillenmiş, değişmiş ya da gelişmiş birçok müzikal form ile karşılaşmıştır. Bu çeşitlilik, zaman içerisinde ortak özellik ya da farklılıkların tespit edilmesi ile sınıflandırılmış ve günümüz müzikal form yapılarının oluşumuna öncülük etmiştir. Kendi içinde, kendi zamanının politik, sosyolojik ve sanatsal dokularını da içeren bu müzikal formlar, her besteci kuşağı ile daha da gelişmiş, büyümüş ve bugünkü klasik müzik form yapılarını oluşturmuştur. Tür ve biçim çalışmaları ile birbirinden ayrıştırılan, sınıflandırılan ve yeniden yapılandırılan müzik türleri, bestecilerin ve dönemsel müzik biçimlerinin, üsluplarının kanıksanmasıyla günümüz bestecilik anlayışına ışık tutmuştur.

Klasik müzik türleri içerisinde önemli bir yere sahip olan 'Sonate'(sonat) ve form yapısı hakkında bilgi edinmenin, konunun daha sağlıklı algılanması bağlamında yararı olacaktır. Sonat terimi, sözlük anlamı olarak; Bir ya da birden fazla çalgı için yazılmış, üç veya dört bölümden oluşan, önceleri ses ile okunan bir müzik türü olan Cantata(kantata) ya karşılık, çalgı ile seslendirilen müzik yapıtı olarak kullanılmıştır. Klasik dönem öncesi Sonata di chiesa (kilise Sonatı) ve Sonata da camera (oda Sonatı) olarak iki türde bestelenirdi. (Sözer, 2012: 221). Müzik dili ve anlatım dili yüksek olan bu eserler piyano, keman, viyolonsel, flüt... Vb. Solo bir çalgı için veya piyano (çembalo, org) eşliği ile yaylı ve nefesli çalgılardan biri için yazılırlar.(Cangal,2011:137). Solo çalgı için yazılan sonatlara "Solo Sonat" denilmektedir. Piyano eşliği ile birlikte en fazla bir çalgı aleti için yazılan sonatlar da "Duo Sonat" olarak adlandırılmaktadır. Yapısal olarak üç ya da dört bölmeli olan sonatlar zaman bağlamında kendi içinde farklılıklar göstermiştir. Varılan en son biçim; Exposition (sergi) bölümü ardından gelen Development (gelişim) bölümü, Recapitulation (yeniden sergileme) ve Coda bölümü gelmesi ile oluşmaktadır.(Say, 2012:486). Exposition bölümünde temalar sergilenmektedir. İlk tema, eserin ana tonalitesindedir. Bu bölüme, çeşitli geçiş ve kadans yapıları ile majör tondan dominanta, minör tondan paralel tonlara modülasyon gerçekleşir. Bu aktarma kısmı genel olarak dinamiktir. 2. Tema, bu modülasyon kısmından sonra yeni ton ile gelmekte ve aynı tonda, yeni motifsel malzemeler ile bu bölme kapatılmaktadır. Development (gelişim) bölümünde, exposition (sergi) bölümünde sunulan temalar

ya da bu temaların türetilmesi ile oluşan motifler işlenir. Genelde dramatik bir yapıdadır. Tonal bağlamda, uzak tonalite alanlarında sergilenmektedir. Recapitulation(yeniden sergileme) bölümü, sergilenen tüm temaları yeniden ele alır. Ancak tonal bağlamda, ana tonda işlenmektedir. Böylece, dominant tonda yapılan modülasyonlar, ortadan kalkar ve sergilenen zıtlıkların bir sentezi oluşturulur. Genelde küçük tema anımsatmaları ya da tema ile ilişkili başka motifler işlenir. Coda bölümü, exposition (sergi) bölümünün sonunu oluşturur. Bu bölüm, eserin özeti niteliğindedir. Ana tema ya da başka motifler duyurulur (Ulrich, Vogel, 2013: 149). Hepokoski, kitabında sonatlardaki exposition(sergi) bölümünü aşağıda gösterilen Şekil-1 ve Şekil-2 deki gibi ele almıştır.

Şekil 1-Exposition(sergi)¹

Şekil 2- Tüm Yapı: Temel Sonat Yapısı²

¹ HEPOKOSKİ James Arnold, DARCY Warren, "Elements of Sonata Theory: Norms, Types, and Deformations in the Late-Eighteenth-Century Sonata", Oxford 2011, sf.17.

Sonat formunun, süit formundan ayrılıp, klasik döneme kadar olan süreç içerisinde form ve biçim bağlamında geçirmiş olduğu değişim ve gelişim, Beethoven'ın sonatları ile en son halini almıştır. Beethoven, sonatın ilk bölümü olan sonat allegrosunda kullandığı temaları birbirinden farklı yazmıştır. A ve B temaları tamamı ile birbirine zıt işlenmiştir. Tüm sonat boyunca bu zıt kurgulamalar, Beethoven'ın müzikal ilkesini oluşturur. Ton değişimi olamayan köprü ve gelişme bölmelerinde bazen A teması bazen de B teması öne çıkmıştır. 18.yüzyılın diğer sonatlarına göre Beethoven sonatları biçim açısından farklılıklar göstermektedir.(Uğurlar, 2010: 35) Vincent d'Indy, Beethoven sonatlarında şu farklılıkları tespit etmiştir;

"1-)Ritimsel Gelişme: Değişik ezgiler ve armoniler üstünde tek bir ritmin inatçı sürekliliği.

2-)Egzisel Gelişme: Ezgi olduğu gibi kalır, armoni ve ritim değişir.

3-)Armonisel Gelişme: Armoni değişmez, ritim ve ezgi değişikliklere uğrar.

4-)Çoğaltma: Bir temanın bir ögesini, yeni yeni sesler katarak, egzisel sınırını genişleterek yapılan geliştirme.

5-)Azaltma: Yukarıdakinin tersi; temanın bazı sesleri kaldırılır.

6-)Üst üste yığma: Birkaç tema ya da tema parçası birlikte iştilir." (Hodeir, 2011: 91)

Beethoven sonatlarının karakteristik özelliği Development (gelişme) bölmesinin, önceki sonatlara kıyasla daha uzun olması ve bu bölmede kullanılan müzikal örgütlemelerin daha büyük olmasıdır. Ayrıca A ve B teması arasında kullanılan bağlantının (köprü) geniş olması ve ardından gelen sergi tekrarında kullanılan tema kurgularının farklı yorumlanması, eksilmesi ya da birbirine sıkı imitasyonlar ile karıştırılmasıdır. Buna bağlı olarak finalde uzun ve geliştirilmiş bir coda ile sonlandırılmasıdır. 17.yüzyıl bestecilerinin bağlı kaldıkları bir anlayışa dönerek Beethoven bütün bir sonatı tek bir temadan, bir bütün olarak çıkarmak istemektedir. Tüm aktarılan bu ön bilgiler ışığında, Beethoven'ın Op.14 No:2 Piyano Sonatının 1.Bölümü olan Allegro kısmı, bu makalede, Hepokoski'nin sonat analiz yöntemleri kullanılarak incelenmiştir.

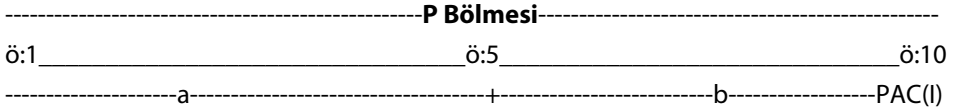
Exposition (Sergi) Bölümü

Bu bölüm sonat formlarında; Primary İdea "P", Transition "TR", Secondary İdea "S", Closing Space "CS" bölmeleri ile Medial Ceasure "MC", "EEC" kadans yapılarından oluşmaktadır. (Hepokoski,Darren,2011:18). Eserin exposition bölümü, toplam 63 ölçüden oluşmakta ve auftakt ile başlamaktadır. Eserin bu bölümü, tonal bağlamda G majör ile başlamakta olup, transition bölümü içinde dominant tonalite olan D majör'e modülasyonu gerçekleştirilmiştir. Ayrıca development bölümüne kadar bu tonda devam etmektedir.

² HEPOKOSKİ James Arnold, DARCY Warren, "Elements of Sonata Theory: Norms, Types, and Deformations in the Late-Eighteenth-Century Sonata", Oxford 2011, sf.17.

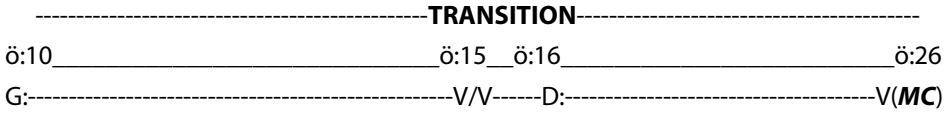
Primary İdea/Theme (Ana fikir/tema) Bölmesi

Bu bölme "P" ile gösterilmektedir.(Hepokoski, Darren,2011,18) 1-10 ölçüleri arasında toplam 9 ölçüden oluşmaktadır. Eserin ilk ölçüsünün eksik ölçü olduğunu düşünürsek, yapı gereği 8 ölçüde denilebilir. Bu bölme form bağlamında cümle yapısı ile karşımıza çıkmaktadır. 1-5 arası "a" ve 5-10 arası "b" iki adet phares (fraz) görülmektedir. Armonik bağlamda G majör ton ile başlanıp, 9. Ölçünün başında perfect authentic cadans (PAC) ile tonikte bitmektedir.

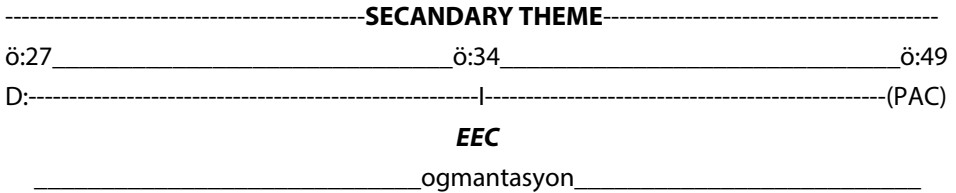
Transition (Aktarma) Bölmesi

Transition bölümü "TR" ile gösterilmektedir. (Hepokoski, Darren,2011,18) Bu bölüm, 10. Ölçüden 26. Ölçüye kadar olan kısımdan oluşup, toplam 16 ölçüden oluşmaktadır. 15. Ölçüde V/V ile G majör' ün dominant tonu olan D majör tonuna modülasyon yapılmıştır. 25. Ölçüde ilgili tonalitenin dominantında kalış yapıp "medial ceasure" yani "MC" yapılarak bu bölüm bitirilmiştir. Özel motif olan sight figüre (iç çekme) kullanılmıştır. Bahsi geçen bu figürler, 21 ile 24. ölçüler arasında görülmektedir. Melodik bağlamda ise dinamik bir cümle yapısı kurgulanıp, ağırlık sol el olan bas partiye verilmiştir.

Secondary İdea/Theme (İkinci Fikir/Tema) Bölmesi

Secondary İdea/theme bölümü "S" ile gösterilmektedir. (Hepokoski,Darren,2011,18) Sonatın ikinci fikrini yada temasını simgelemektedir. Bu bölüm, 27-49 ölçüler arasında toplam 22 ölçüden oluşmaktadır. D majör tonalitede devam etmektedir. Form bağlamında fraz (phares) gruplarından oluşmaktadır. 34. Ölçüde PAC gelemediği için bu ölçüden 48. Ölçüye kadar augmentation - extention yapıp, melodi genişletilmiştir. 48.ölçüde PAC yapıp, D majör(I) yani "EEC" ile bu bölüm bitirilmiştir.

Closing Space (Kapanış) Bölmesi

Bu bölme "CS" ile gösterilmektedir. (Hepokoski, Darren,2011,18) 49 ile 64. Ölçüler arasında kalan ve toplam 15 ölçüden oluşan bir bölmedir. Bu bölmede yeni materyaller gelmektedir. 49 ile 59.ölçüler arasında toplam 10 ölçülük cümle yapısı görülmektedir. Tonal bağlamda D majör tonalitesi devam etmekte ve tonik akoru ile 63.ölçünün sonunda bitmektedir.

-----CLOSİNG SPACE-----

ö:49 _____ ö:64

|-----|

Development & Recapitulation(Gelişme & Yeniden Sergileme) Bölümü

Bu bölüm çok uzun bir bölümdür. Toplam 124 ölçüden oluşmaktadır. 64 ile 125. Ölçü arasında kalan 60 ölçü development, 125 ile 188. ölçüler arasında kalan 64 ölçü ise Recapitulation bölümünü oluşturmaktadır. Tonal bağlamda G minör ile başlayan bu bölüm, G majör tonalite ile bitmektedir. Bu bölmenin sonunda 188 ile 200. Ölçü arasında toplam 12 ölçü koda bulunmaktadır.

-----DEVELOPMENT-----+-----RECAPITULATION-----+-----CODA-----

ö:64 _____ ö:125 _____ ö:188 _____ ö:200

Gm-----G:-----|

Development (Gelişme) Bölmesi

Bu bölme 64 ile 125. Ölçüler arasında kalan toplam 60 ölçüden oluşmaktadır. Exposition bölümde sergilenen fikirlerin geliştirildiği bir bölmedir. Tonal bağlamda recapitulation bölümüne kadar G minör ve ilgili tonlarda sergilenmiştir. Ö:75 te Bb majör, ö:82 de G minörün neopolitan'ı olan Ab majör tonlarına modülasyonlar mevcuttur. Güçlü ve agresif bir yapıya sahiptir. Bunun sebebi olarak 82. Ölçüden başlayarak 98. Ölçüye kadar olan Storm and stress topic figürlü yazım düşünülebilir. Genel olarak sağ elde üçleme içeren ve forte nüanslı melodik yapı kurulmuştur. Sol el ise genel olarak 16'lık birimde yazılmış, bu da bu bölmeye agresiflik ve dinamiklik kazandırmıştır. 98. Ölçü ile sergi bölümünden motifler taklit edilmiştir. 116. Ölçüden 125. Ölçüye kadar olan kısımda sergi bölümündeki motifler Liquidation yapılarak 125. Ölçüye kadar olan kısımda G majör tonaliteye modülasyonun işlemleri yapılmıştır. Recapitulation bölümünden önce öö:109-123 arasında retransition denilen, dominant pedalı üzerine kurulmuş bir bölme bulunmaktadır. Burada dominant pedalının amacı ilk tonalitemiz olan G majör tonalitesini hazırlamaktır. Bu durum sonat formlarının development kısımlarının sonunda sıkça karşılaşılan bir durumdur.

Recapitulation (Yeniden Sergileme) Bölmesi

Bu bölme, exposition bölümündeki tematik materyallerin ton değişmeksizin (modülasyon) tekrar ele alındığı bölmedir. Toplamda 64 ölçüden oluşan bu bölme 125. Ölçü ile 188. Ölçüye kadar olan kısmı kapsamaktadır. Tonal bağlamda G majör

tonunda başlayıp, yine bu tonda bitmektedir. Transition kısmında modülasyon görülmemekte olup, yine G majör tonundadır. Bu sebep ile bu bölmedeki "S" G majör tonunda kalmaktadır.

Coda (Koda) Bölmesi

Bu bölme toplamda 12 ölçüden oluşmaktadır. 188. Ölçü ile 200. Ölçüler arasındaki kısımdır. Genel anlamda sonatta sergilenen bütün materyallerin sergilendiği bir bölmedir. Sonatın kısa bir özeti niteliğini taşımakta ve yine tonik yani G majör tonalite başlayıp bitmektedir.

ESERİN EXPOSITION & RECAPITULATION BÖLÜMLERİ ARASINDAKİ FARK

Sonat formunun en büyük özelliklerinden birini de bu fark oluşturmaktadır. Exposition bölümündeki tonal değişiklikler, recapulation bölümünde uygulanmamaktadır. Bunun başlıca sebebi; exposition bölümünde transitionda ki modülasyon G majörden dominant ton olan D majöre aktarılmıştır. Dolayısı ile transition'ın ardından gelen ikinci fikir olan "S" ana tonun dominantı olan tonda gelmektedir. Bu sonatta ise yine aynı şekilde, "S" G majörün dominantında yani D majörde sergilenmiştir. Oysaki recapulation bölümündeki transition modülasyona uğramadığı için ardından gelen "S" bölümü tonikte gelmiştir.

Sonuç

Beethoven Opus 14 No:2 Piano Sonatı Allegro (1.Bölüm) için yapılan bu analiz çalışmasında eser genel olarak üç bölümde incelenmiştir. Bunlar; "Exposition", "Development" ve "Recapitulation" bölümleridir.

Exposition bölümü toplam 63 ölçüden oluşmaktadır. G majör tonu, bu bölümün tonalitesini oluşturmaktadır. Eser, eksik ölçü ile başlamaktadır. Formal bağlamda bu bölüm, sergi kısmı olduğu için (a+b) phares (fraz) grupları ile karşılaşılmıştır. Phares(fraz) grupları 4+4 ölçülük cümle yapısı ile oluşmaktadır.

10. Ölçü ile birlikte toplam 16 ölçü, cümlelerin dominant tona aktarıldığı "Transition" bölümünü oluşturmaktadır. Bu bölme, eserin dominant tonu olan D majör tonundadır. Genel olarak bu bölmede motifsel işlemler olan iç çekme figürleri kullanılmıştır. Piyano partisinde ağırlık sol elin hakim olduğu bass partiye verilmiştir. 25. Ölçüde transition bölümünün tonu olan D majör'ün dominant akorunda kalmış yani "Medial Ceasure" yapılarak transition bölümü 2.fikrin gelmesi için modülasyonu tamamlamıştır.

Secondary İdea/Theme (2.fikir) bölümü toplam 22 ölçüden oluşmaktadır. D majör tonalitede devam etmektedir. Form bağlamında phares (fraz) gruplarından oluşmaktadır. 34. Ölçüde gelmesi gereken PAC, gelemediği için 48. Ölçüye kadar augmentation - extention yapıp, melodi genişletilmiş ve 48.ölçüde PAC yapıp, Ana tonalitenin dominantı olan D majör(I) de yani "EEC" yapılarak bu bölme bitirilmiştir.

Closing Space Bölmesi toplam 15 ölçüden oluşan bir bölmedir. Bu bölmede yeni materyaller (2.fikri) pekiştirecek ve gelişme bölümü için hazırlık için yeni motifler

ve düşünceler gelmektedir. 49 ile 59.ölçüler arasında toplam 10 ölçülük cümle yapısı görülmektedir. Tonal bağlamda D majör tonalitesi devam etmekte ve tonik akoru ile 63.ölçünün sonunda bitmektedir.

Development bölümü, Bu bölme 64 ile 125. Ölçüler arasında olup, toplam 60 ölçüden oluşmaktadır. Exposition bölümünde sergilenen fikirlerin geliştirildiği bir bölmedir. Tonal bağlamda G minör ve ilgili tonlarda sergilenmiştir. Ö:75 te Bb majör, ö:82 de G minörün neopolitan'ı olan Ab majör tonlarına modülasyonlar mevcuttur. Bu bölme çok büyük önem arz etmektedir. Beethoven sonatlarının en önemli karakterlerinin sergilendiği ve fark yarattığı bölmedir. Diğer sonatların gelişme bölümlerine oranla çok uzundur ve kullanılan armonik, melodik ve ritmik dokuların en ustalıkla kullanıldığı bölümdür. Genel olarak sağ elde üçleme içeren ve forte nüanslı melodik yapı kurulmuştur. Sol el ise genel olarak 16'lık birimde yazılmış, bu da bu bölmeye agresiflik ve dinamiklik kazandırmıştır. 98. Ölçü ile sergi bölümünden motifler taklit edilmiştir. 116. Ölçüden 125. Ölçüye kadar olan kısımda sergi bölümündeki motifler Liquidation yapılarak 125. Ölçüye kadar olan kısımda G majör tonaliteye modülasyonun işlemleri yapılmıştır.

Recapitulation bölümünden önce öö:109–123 arasında retransition denilen, dominant pedalı üzerine kurulmuş bir bölme bulunmaktadır. Bu bölmenin amacı ana tona hazırlık yapmaktır. Genel olarak sonatların gelişme bölümünün sonlarında sıkça karşılaşırlar. Bu bölmede de ana ton olan G majör tonalitesine hazırlık yapılmıştır. Toplamda 64 ölçüden oluşan bu bölme 125. Ölçü ile 188. Ölçüye kadar olan kısmı kapsamaktadır. Tonal bağlamda G majör tonunda başlayıp, yine bu tonda bitmektedir. Transition kısmında modülasyon görülmemekte olup, yine G majör tonundadır. Bu sebep ile bu bölmedeki ikinci fikir G majör tonunda kalmaktadır.

Eserin allegro kısmının son bölümünü eserin bütün müzikal materyallerinin kullanıldığı ve adeta sonatın kısa bir özeti olan coda kısmı bulunmaktadır. Bu bölme, toplamda 12 ölçüden oluşmaktadır. 188. Ölçü ile 200. Ölçüler arasındaki kısımdır. G majör tonalite başlayıp bitmektedir. Sonuç olarak; yapılan bu tür analiz çalışmaları ile mevcut müzikal kompozisyon çalışmalarının incelenmesi, sınıflandırılması, gelecekte olabilecek yeni kompozisyon çalışmalarının gelişmesine katkı sağlayacaktır.

Beethoven Piyano Sonatı Opus 14 No.2 Partitürü³

(149) 1

ZWEI SONATEN

für das Pianoforte

von

L. VAN BEEHÖVEN.

Beethovens Werke.

Serie 16. N° 133.

Der Baronin von Braun gewidmet.

Op. 14. N° 2.

Allegro.

Sonate N° 10.

Original-Verleger: C. Haslinger qm Tobias in Wien.

B. 133.

Stich und Druck von Breitkopf & Härtel in Leipzig.

³<http://imslp.org/wiki/Special:IMSLPImageHandler/243296>

2 (150)

The musical score is written for piano and consists of seven systems of staves. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score includes various musical notations such as treble and bass clefs, notes, rests, and dynamic markings. Performance instructions include *cresc.*, *dolce.*, *f*, and *p*. The piece concludes with the instruction *B. 133.*

(151) 3

pp cresc. f

p

decresc. pp f

f

f

f

f p

B. 133.

4 (152)

The musical score consists of six systems of piano notation. Each system has a treble and bass staff. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The first system shows a melodic line in the treble and a bass line with chords. The second system includes the instruction *cresc.* and features more complex rhythmic patterns. The third and fourth systems contain dense, rapid sixteenth-note passages in the treble. The fifth system includes the instruction *decresc.* and features a *ppp* dynamic marking with triplet figures in the bass. The sixth system continues with rhythmic patterns in both staves.

(153) 5

First system of musical notation, measures 1-2. Treble clef, key signature of one sharp (F#). Dynamics: *f* (measures 1-2), *ff* (measures 3-4), *f* (measure 5), *p* (measures 6-7). The bass line is mostly silent.

Second system of musical notation, measures 3-4. Treble clef. Dynamics: *f* (measures 3-4). The bass line features a rhythmic accompaniment.

Third system of musical notation, measures 5-6. Treble clef. Dynamics: *cresc.* (measure 5), *f* (measure 6), *cresc.* (measure 7), *f* (measure 8), *pp* (measures 9-10). The bass line has a steady eighth-note accompaniment.

Fourth system of musical notation, measures 7-8. Treble clef. Dynamics: *f* (measure 7), *cresc.* (measure 8), *p* (measure 9), *cresc.* (measure 10), *f* (measure 11), *f* (measure 12). The bass line continues with eighth notes.

Fifth system of musical notation, measures 9-10. Treble clef. Dynamics: *p* (measures 9-10). The bass line features triplet eighth notes.

Sixth system of musical notation, measures 11-12. Treble clef. Dynamics: *f* (measures 11-12). The bass line features triplet eighth notes.

6 (154)

The musical score is written for piano and consists of six systems of staves. The first system shows the beginning of the piece with a treble and bass clef. The second system includes a *cresc.* marking. The third system features a *p* dynamic and another *cresc.* marking. The fourth system includes a *p dolce* marking. The fifth system continues with various musical notations. The sixth system includes *cresc.*, *decresc.*, and *cresc.* markings. The score concludes with the number 1133.

Kaynaklar

- CANGAL, Nurhan (2011). *Müzik Formları*, Ankara: Arkadaş Yayınevi.
- HEPOKOSKÍ James Arnold, DARCY Warren (2011). *Elements of Sonata Theory: Norms, Types, and Deformations in the Late-Eighteenth-Century Sonata*, Oxford: Oxford University Press.
- HODEIR, Andre (2011). *Müzikte Türler ve Biçimler*, İstanbul: Pan Yayıncılık.
- SAY, Ahmet (2012). *Müzik Sözlüğü*, Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- SÖZER, Vural(2012). *Müzik Terimleri Sözlüğü*, İstanbul: Remzi Kitabevi.
- UĞURLU, Berna Tülay.(2010). *Ludwing Van Beethoven'ın Klasik Sonat Formuna Katkıları*, Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi, Adana: Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- ULRICH Michels, GUNTER Vogel (2013). *Müzik Atlası*, Çev: Semih UÇAR, İstanbul: Alfa Basım Yayım Dağıtım.
- Yaşar Üniversitesi Müzik Kompozisyon Bölümü Dr. Füsün KÖKSAL Form Analiz Ders Notları (2014) İzmir: Basılmamış Ders Notları.